

**קראו את המקור שברשותכם
שוחחו ביניכם על השאלות וענו עליהם בכתב
לאחר מכן, שתפו את הכיתה בלימוד שלכם**

- **כיצד אתם מסבירים את הבחירה של חכמי התלמוד להדגיש דווקא את נס פך השמן?**
- **מדוע לדעתכם הם בחרו שלא להזכיר את סיפור ניצחון החשמונאים כיסוד לחג החנוכה?**
- **(היזכרו בסיפור, במקורות ובדיון מהיחידה הקודמת, בדבר השאלה - מדוע לא מוזכר חג החנוכה במשנה)**
- **נסו לדמיין את חכמי התלמוד - שחיו לאחר שנחרב בית המקדש, וחיו בגלות - בבבל. כיצד התקופה והמקום בו חיו - יכול להסביר את הבחירה שלהם?**
- **האם גם אתם הייתם בוחרים כמותם? מדוע?**

על הניסים: גבורתם של החשמונאים:

"על הניסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו פשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיקם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה, ברחמיה הרבים, עמדת להם בעת צרתם: רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך ולה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו כהיום הזה. ואחר כך באו בניה לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את-מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול".

ספר המקבים א': חנוכת המקדש:

"וישכימו בבוקר, בחמישה ועשרים לחודש התשיעי הוא חודש כסלו.

בשמונה וארבעים ומאה שנה.

ויקריבו קרבן על פי התורה על המזבח העולה החדש אשר עשו

בעת וביום אשר טמאוהו הגויים,

בעצם היום הוא נחנך בשירים ובנבלים ובכינורות ובמצלתיים

ויפלו כל העם על פניהם ויתפללו ויברכו לשמים אשר הצליח להם.

ויעשו את חנוכה המזבח (- חג טיהור המקדש) ימים שמונה

ויקריבו עולות בשמחה ויקריבו זבח שלמים ותודה.

ויפארו את פני ההיכל בעטרות זהב ובמשבצות

ויחנכו את השערים והלשכות ויעשו להם דלתות

ותהי שמחה גדולה בעם מאוד

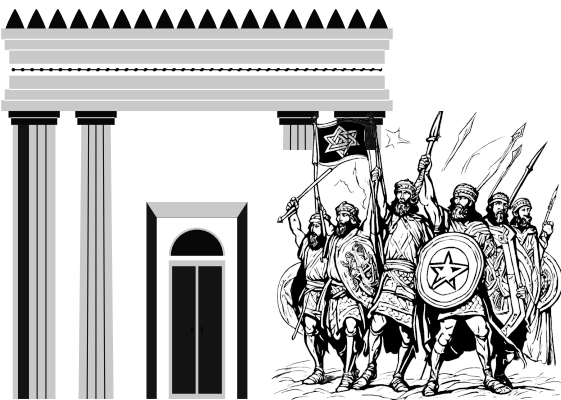
ותסר חרפת גויים

ויקיים יהדה ואחיו וכל קהל ישראל

להיות ימי חנוכת המזבח נעשים במועדם

שנה בשנה ימים שמונה

מיום חמשה ועשרים לחודש כסלו בשמחה ובגיל".

(מקבים א', פרק ד', פסוקים: נ"ב-נ"ט)

ספר המקבים ב': חנוכה כתחליף לחג הסוכות, שלא הספיקו לחגוג המכבים בשל המלחמה:

"ויחוגו את שמונת הימים בשמחה כחג הסוכות,

בזכרם את רעתם לפני זמן מה בחג הסוכות בהרים ובמערות כחיות השדה.

ועל כן בענפי עץ עבות ובענפי הדר ובכפות תמרים בידיהם

הודו לאשר הצליח בידם לטהר את מכונו

ובדעת כולם נמנו וקבעו לכל עם היהודים

לחוג מדי שנה בשנה את הימים האלה".

(ספר מקבים ב', פרק י', פסוקים ו'-ח')

סיפור תלמודי: חנוכה - כחג חורף קדום:

"תנו רבנן (שנו חכמים):

לפי שראה אדם הראשון יום שמתמעט והולך,

אמר: "אוי לי, שמבא בשביל שסרחתי,

עולם חשוך בעדי וחוזר לתוהו ובוהו,

וזוהי מיתה שנקנסה עלי מן השמיים".

עמד וישב שמונה ימים בתענית ובתפילה.

כיוון שראה תקופת טבת וראה יום שמאריך והולך,

אמר: "מנהגו של עולם הוא".

הלך ועשה שמונה ימים טובים.

לשנה האחרות עשאו לאלו ואלו ימים טובים.

הוא קבעם לשם שמים

והם (- אומות העולם) קבעום לשם עבודת כוכבים"

(מסכת עבודה זרה, דף ח', ע"א)

